

ACC. N:R M. 10977:1-5.

Landskap: *Halland* Upptecknat av: *J. Th. Bengtsson*
Härad: *Halmstads* Adress: *Hummelg. 1, Halmstad*
Socken: *Holm* Berättat av: *Joh: S. Jönsson*
Uppteckningsår: *1949* Född år *1860* i *Holm*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Platsen för vigsel och dop. s. 1-5. Lu F 68.

Vigsel.

Längre tillbaka i tiden skedd
som regel vigseln i kyrkan här
i socknen, men nuförtiden är vig-
seln flera procent mera i prästgården
än i kyrkan. — Kyrkan ansågs ju
finast. — De fattigaste var det,
som vigdes hemma. — För
det mästa i budens hem. —
De kunde ju ej "stata" med "stass" —
passande kläder. — Kalas
förekom så som de ekonomiska
förhållanden medgar. —
"Vissa" präster deltog, men de flästa
ej. De blev "sära" av vissa orsaker,
som ej passade dem. — Budp^{ls}
närmaste släkt, grannar och vänner.
— De ekon^t välsit^t nästen alltid i kyrkan.

2)

En stor rangskillnad mellan
rika och fattiga. För de rika
förekom kyrkbeöller med
stor "stass" och med musik
fram och åter, fram och åter
från kyrkan, (tidpunkten, när det
ägde rum kan ej angivas.) —
Seltid före gudstjänsten. — En trak-
tering i form av råttens mångfald
förekom efter vigseln i brudens hem.
Vid framkomsten till brudens hem
skulle den s. k. "traktören" vara
"framme" vid vagnen, och lyfta ner
bruden, hon fick nämligen ej stiga ner
själv. — Alla, som hade gratu-
lerat, samt släkt och grannar.
— De, som vigdes eller viges i prästgården är
mest arbetare och tjänstefolk.

3.)
Därför att det behövs ej en massa
"gamla" klär, och så kommer man
ifrån en del tidsförlust, samt, det
väcker mindre uppseende hos folk.

Pärten bjöd om det var ett ensamt
par, ej om där förekom flera.
Ja, en enkel traktering, någon
form förekom i regel efteråt
i brudens eller brudgörens, och de
allra närmaste anhöriga var
närvarande. — Ett husbonde ordnade
med vigsel för sitt tj. folk, vet berättaren
inget om från denna socken.
Ungefär för en 25 års sedan blev
hemmavägarna mindre vanliga
och är nu så gott som
försvunna.

Dop:

i hemmen skedde i regel dopet. Nästan vem som helst, det var ju bekrämars före i tiden att ordna det hemma, utstyrelse fanns ju ej att hyra då som nu.

"Kalas" skulle det ju vara, efter råd och "lügenhet". Ju prästen både åt och "sop", som de andra, (i flästa fall.) — Ibland bara 2 vittnen var inbjudna.

För en 90-års sedan, när barn dop skedde i kyrkan, var faddrarnas antal 8 à 10 lot. 4 manliga och 4 kvinnliga, över konfirmationsåldern. Efter dopet vid hemkomsten, skulle var och en lägga en peng i barnets lida eller annat passande ställe. Var det 2 barn av olika kön, skulle flickan dopas först alltid.

Annars riskerades att flickan fick
skägg (autent. talerätt) — Vilka lät döpa sina
barn i kyrkan? Detta kan ej bestämt besvaras. —
Innan gudstjänsten i kyrkan för döpet.
Berättaren har ej hört talas om dop
i sakristian i Holms kyrkan.
Ja dop i kyrkan skedde även vintertid, (en
"skinnpåls" virades om barnet på vägn
dit. Före år 1890 fanns ej eldstad ej
eldstad, av något slag i Holms kyrka.
Var ^{det} barndop i hemmet, skedde
även kyrktagning där.
Här i Holm, kan man säga,
att kyrktagningen slutade
för omkring 60 år sedan.